

været saa heldigt for Folk paa Sjælland, der har kjent i mange Aar, at gaa ind i noget Nytt, men Lovens Forudsætninger er, at man skulde gaa ind i noget Nytt, og saa maa man se lidt frit paa det. Jeg tror, at der har været den uheldige Misforstaaelse til Stede, at man her har troet, at det var de jydsk-sjyffe Forhold, der skulde overføres paa Sjælland, men det er en fuldstændig Vildfarelse. Det er mig ganske ligegyldigt, og Administrationen ligegyldigt, om et Forhold er fundet paa Sjælland og i Jylland, men det, der skulde overføres paa Sjælland, var Statsbanedriften. Den har været ført i en Snæs Aar i Jylland og paa Fyn, vel at mærke under Ministeriets Approbation paa mangfoldige Principer og mange Enkelt-heder, og saa laa det nær at overføre disse Forhold paa det Nye, hvor der var Tale om Forandring, og der er sket Forandring overalt. Derfor ønsker jeg at sige det aabent og høit, at det er Statsbanedriften, der maa indføres, og den maa stille andre Krav, end der har været stillet tidligere under de 5 Aars Drift, som var en principmæssig Fortsættelse af den tidligere Drift; det var ikke godt Andet. Nu siger det ærede Medlem, at man overflyder med Reglementer. Jeg har nogen Erfaring paa det Punkt, og jeg mener, at det er heldigt at have obligatoriske Bestemmelser, hvor man kan have dem. I de vanskelige Tilfælde, jeg har haft, som ikke har været mange, har Bedkommende altid sagt: Jeg har ingen Bestemmelser havt at gaa efter. Giv dem altsaa en Instrux at gaa efter, men lade det være en rimelig Instrux. Saa mener det ærede Medlem, at der ikke skulde være tilstrækkelig Blads for Skjøn og Kon-duite. Jo, det er der altid i Forhold som Jernbanens, hvor saa meget afhænger af den Enkelte, jeg tror, at den Enkelte maa være glad over, at han ved, hvad han skal gjøre, skal have Reglementer og strænge — derfor kan de godt være velvillige — men dog sikre personlige Forhold. Hvor det, som ved Jernbanen, kan ligge i en enkelt Arbeidsmands Haand, om 200 Menneskeliv skal gaa til Grunde ved et Ulykkestil-fælde, maa han vide, at naar han staar der, skal han staa der med sit Ansvar, naar han ikke gjør, hvad der er forekrevet. En Administration kan taale Angreb, endog saa personlige Angreb, naar det kun er gaaet op for Folkene og Personalet i det Hele, at Ansvarret er deres og deres alene. Det kan kun svække Ansvarsfølelsen hos Adskillige af dem, naar der hos dem vækkes saadanne Tanker, som at være Overordnede faae nok Skylden, hvis det gaar galt, men det er Synd at lede dem ind i den Anskuelse, fordi

den, der staar paa Bladsen, faar selv Skylden, og Ingen kan tage den fra ham. Jeg tror, at Sammensmeltningen har været ganske nødvendig, jeg tror, at den er sket paa en forstandig Maade, og man er nu kommet saa langt ind i den, at man vil kunne føre den igjennem. Selv om det ikke vil lykkes at faa Rigsdagen med ind i disse Forhold, hvad jeg meget ønsker, tror jeg, at der vil være nogen rimelig Udsigt til en økonomisk Drift, thi vi have været inde i Forhold, som vi ikke have kunnet forudsæ, og deraf maatte der opstaa Vanskeligheder. Forøvrigt har jeg, da jeg forelagde dette Forslag, havt i Sinde, at det skulde være et alvorligt Forslag; de fleste Medlemmer, der har talt, have ogsaa indrømmet, at det er det, og jeg har heller ikke Noget imod, at der falder fuldt Lys paa denne Sag, jeg tror godt, at den kan taale det. Hvis det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds har villet influere, at der kunde være personlige Forhold, som vare til Hindrer for en fornuftig og god Ordning af Jernbaneforholdene, saa tager det ærede Medlem feil, saadanne Forhold eksistere aldeles ikke.

Thorup: Jeg forlangte Ordet i det foregaaende Møde, da det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Berntsen) udtalte sig om det foreliggende Forslag. Jeg frygtede nemlig for, at de Udtalelser, der kom frem fra ham, skulde blive opfattede, som om dette Thing senere skulde have forandret de Anskuelser, der bleve gjorte gjældende i 1880, da vi vedtoge Loven om at overtage de sjællandske Jernbaner. Jeg tror imidlertid, at den samme Opfattelse, der var til Stede den Gang, ikke er synderlig forandret nu og allermindst tro jeg, at der kan være Tale om at bortforpagte enten alle Banerne eller i alt Fald en Del af dem og kun drive enkelte. Hvad tror De, Følgen vilde være bleven, dersom vi havde begyndt, da vi begyndte at bygge Baner her i Landet, med at fastslaa, at kun Private skulle have Lov til at anlægge og drive Baner. Vi have set Begyndelsen derpaa. Det førte nemlig til, at man i de frugtbare og gode Egne her paa Sjælland fik Baner; men da man skulde til at have Baner i Jylland, opstod der Vanskeligheder, og det er saare rimeligt, at de maatte opstaa; thi det er ikke saa let at bygge Baner i de daarlige Egne som i de gode Egne, og dersom vi havde fortsat saaledes, som vi begyndte med ved de sjællandske Jernbaner, at kun Private vilde bygge, saa vilde der jo komme Klage paa Klage, ligesom de kom frem i Aarene, før end vi kjøbte de sjællandske Jernbaner. De Herrer, som ere lidt ældre